

DECIZIA nr. 179 din 21.05.2008

privind solutionarea contestatiei formulata de doamna X,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector 2- Serviciul evidenta pe platitori persoane fizice cu adresa nr. , inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. , completata cu adresa nr. , inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. , cu privire la contestatia formulata de doamna X, cu domiciliul in Bucuresti, , sector 2.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. , il constituie Deciziile nr. si nr. referitoare la obligatiile de plata accesorii, inregistrate la organul fiscal sub nr. , comunicate contribuabilei la data de **10.03.2008**, prin care s-au stabilit accesorii in suma de Y lei, reprezentand majorari de intarziere aferente impozitului pe veniturile din profesii libere si comerciale si regularizari impozit.

Constatand ca, in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de doamna X.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, doamna X invoca nulitatea absoluta a Deciziei nr. si a deciziilor nr. si nr. , intrucat acestea sunt intocmite cu nerespectarea conditiilor cerute de lege, respectiv: art.79 si art.38 din Codul de procedura fiscala, cu privire la forma si continutul dispozitiei de impunere si la motivele de fapt; art.46 din acelasi act normativ cu privire la valabilitate, fiind prevazuta o singura situatie in care actul administrativ poate fi valabil si anume daca este emis prin intermediul mijloacelor informatice; art.40 din acelasi act normativ cu privire la comunicare, nici una din cele doua decizii nefiind comunicata.

In sustinerea contestatiei, doamna X aduce urmatoarele argumente:

A) Cu privire la decizia nr (care nu a fost comunicata): decizia nr. prin care s-au individualizat sumele de plata nu are legatura cu ceea ce a primit in anul 2007, iar pentru suma de lei ca impozit pe trim I, II, III, IV din decizia primita pentru platile anticipate pe anul 2007 nu datoreaza nici o suma ce ar reprezenta majorari de intarziere.

In data de 01.01.2007 i-a fost eliberat codul de identificare fiscala , de la aceasta data trebuind sa fie identificata obligatoriu dupa CIF si nu dupa CNP.

La data de 13.03.2007 a virat prin OP tipizat de MF prin BRD suma de lei reprezentand impozit pe trim.I 2007, indicand CIF-ul ca element de identificare fiscala, iar in luna urmatoare cand a mers la banca a constatat ca impozitul a fost returnat.

La data de 26.04.2007 a intocmit un alt OP, de aceasta data indicand CNP-ul, iar plata a fost acceptata.

Contestatarul mentioneaza ca din punct de vedere legal nu are nici o culpa in asa zisa plata cu intarziere a impozitului pe trim. I 2007 si solicita anulara deciziei nr. .

B) Cu privire la decizia nr. . (tip impozit - Regularizari): documentul de individualizare a sumelor nu a fost primit, dar suma de lei (si suma de lei) figureaza in Decizia de impunere din oficiu nr. care a fost contestata la Tribunalul Bucuresti, Sectia a IX-a Contencios administrativ si fiscal si in care s-a pronuntat sentinta civila nr. , prin care a fost admisa contestatia in totalitate, anulandu-se atat decizia de impunere din oficiu pe anul 2001, cat si cea prin care s-a respins contestatia formulata.

Ca atare, constatandu-se prescis dreptul organelor fiscale de a pretinde debitul pentru anul 2001, din punct de vedere legal nu mai pot fi calculate majorari de intarziere.

Doamna X precizeaza ca, dovada faptului ca nu are probleme fiscale o constituie faptul ca, la inspectia fiscala efectuata in luna februarie 2008 nu s-a constatat nici o deficiente pe perioada verificata si nu datoreaza nici o suma statului.

De asemenea, contribuabila mentioneaza ca acel CIF este gresit, denumirea corecta a cabinetului asa cum rezulta din Decizia emisa de Baroul Bucuresti fiind "CIA X".

In concluzie, contestatarul solicita anulara deciziilor nr. si nr. , ca fiind netemeinice si nelegale.

II. Prin Deciziile nr. si nr. referitoare la obligatiile de plata accesorii, inregistrate la organul fiscal sub nr. , Serviciul evidenta pe platitori persoane fizice din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 a stabilit in sarcina doamnei X accesorii in suma de Y lei, reprezentand majorari de intarziere aferente impozitului pe veniturile din profesii libere si comerciale, calculate pentru perioada 16.03.2007-26.04.2007 si regularizari impozit, calculate pentru perioada 27.07.2007-31.12.2007.

III. Luand in considerare motivele invocate de contestatarul, documentele existente la dosarul contestatiei, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la decizia nr. , *cauza supusa solutionarii este daca decizia privind calculul accesoriilor din data de 04.03.2008, prin care au fost calculate accesorii pentru perioada 16.03.2007-26.04.2007, a fost emisa corect, in conditiile in care decizia de impunere asupra careia au fost instituite accesoriile a fost comunicata de Serviciul de evidenta pe platitori din cadrul AFP sector 2 la data de 17.04.2008.*

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. , Serviciul evidenta pe platitori persoane fizice din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 a calculat accesorii, respectiv majorari de intarziere aferente impozitului pe veniturile din profesii libere si comerciale in suma de lei, calculate pentru perioada 16.03.2007-26.04.2007, documentul prin care s-a individualizat obligatia de plata fiind decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2007 nr. .

Din documentele existente la dosarul cauzei si din sustinerile contribuabilei rezulta ca decizia nr. nu a fost comunicata contestatarei.

Prin adresa nr. , inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. , transmisa ca raspuns la adresa nr. , prin care Serviciul solutionare contestatii a solicitat completarea dosarului contestatiei cu dovada comunicarii deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2007 nr. si a oricaror documente si inscrisuri care au legatura cu cauza supusa solutionarii, AFP sector 2 mentioneaza urmatoarele:

"Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activitati independente aferenta anului 2007, comunicata in data de 17.04.2008 sub semnatura.

(...).

In consecinta, propunem modificarea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. , in conformitate cu art.47-48 din OG 92/2003."

Impreuna cu adresa nr. a fost transmisa Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activitati independente aferenta anului 2007 nr. , purtand mentiunea: "Am primit azi 17.04.2008", urmata de semnatura contribuabilei.

In drept, potrivit art.119 si art.120 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere.

(...)

(4) Majorarile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6)."

"Art. 120 - (1) Majorarile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv."

(...).

(6) Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plata, reprezentând impozitul pe venitul global, se datoreaza majorari de întârziere dupa cum urmeaza:

a) ***pentru anul fiscal de impunere majorarile de întârziere pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pâna la data platii debitului sau, dupa caz, pâna la data de 31 decembrie;***

b) *majorarile de întârziere pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculeaza începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator pâna la data stingerii acestora, inclusiv;*

c) *în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plati anticipate, majorarile de întârziere se recalculeaza, începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala, urmând a se face regularizarea majorarilor de întârziere în mod corespunzator."*

Având în vedere prevederile legale sus menționate se reține că în cazul neachitării la scadența a obligațiilor reprezentând plăți anticipate stabilite în contul impozitului pe venit, majorările de întârziere pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie a anului fiscal de impunere, urmând că pentru sumele neachitate în anul de impunere, accesoriile să fie calculate începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora, inclusiv.

Totodată, potrivit art. 45 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat:

"Opozabilitatea actului administrativ fiscal

Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii".

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv din adresa nr. transmisă de AFP sector 2 rezultă că decizia de impunere nr. a fost comunicată de organul fiscal sub semnătura la data de **17.04.2008**.

Rezultă că, în speță, nu se poate stabili că scadența a impozitului datorat data de **16.03.2007**, în condițiile în care din documentele anexate dosarului contestației și potrivit susținerilor organelor fiscale, reiese că decizia de impunere asupra careia au fost instituite obligațiile de plată accesorii a fost comunicată la o dată cu mult ulterioară acestei scadente, ***respectiv la data de 17.04.2008***.

Se reține că, organul de impunere nu a obținut și nu a utilizat toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, respectiv nu a respectat prevederile art. 7 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, potrivit căruia:

"Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz"

și nici dispozițiile art. 64 și art 65 din aceeași ordonanță, potrivit cărora:

"Art. 64 - Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere."

"Art. 65 - (1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatări proprii."

Față de cele prezentate și având în vedere faptul că titlul de creanță în temeiul căruia au fost calculate accesoriile a fost comunicat la data de 17.04.2008, urmează a se aplica dispozițiile art.216 alin.(1) și alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală,

republicata, respectiv a se admite contestatia si a se anula Decizia nr. referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale, inregistrata la organul fiscal sub nr. , in ceea ce priveste majorarile de intarziere in suma de Y-1 lei.

3.2. Referitor la decizia nr. , cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul de Solutionare a Contestatiilor se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care la dosarul contestatiei se afla Sentinta civila nr. emisa de Tribunalul Bucuresti - Sectia a IX-a Contencios Administrativ si Fiscal privind dosarul nr. , pentru care s-a promovat recurs la Curtea de Apel Bucuresti avand termen de judecata data de 09.06.2008.

In fapt, pe rolul Tribunalul Bucuresti - Sectia a IX-a Contencios Administrativ si Fiscal s-a aflat dosarul nr. privind actiunea formulata de doamna X impotriva MFP - ANAF - DGFPMB, avand ca obiect anulara Deciziei nr.181/18.06.2007 emisa de DGFPMB, prin care s-a respins contestatia formulata impotriva deciziei de impunere anuala pe anul 2001 nr. emisa de AFP sector 2.

Prin Sentinta civila nr. , Tribunalul Bucuresti - Sectia a IX-a Contencios Administrativ si Fiscal a admis actiunea formulata de reclamanta X, a anulat decizia nr.181/18.06.2007 emisa de DGFPMB si decizia nr. emisa de AFP sector 2 si a dispus constatarea ca prescris a dreptului organului fiscal de a recupera datoria fiscala a sumei de lei rezultata din decizia de impunere.

Impotriva Sentintei civile nr. , DGFPMB a formulat recurs la Curtea de Apel Bucuresti - Sectia a VIII a Contencios Administrativ Fiscal, avand termen de recurs la data de 09.06.2008, asa cum reiese din citatia Curtii de Apel Bucuresti la data de 22.04.2008, aceasta fiind inregistrata la DGFPMB sub nr. .

Prin Decizia nr. referitoare la obligatiile de plata accesorii, inregistrata la organul fiscal sub nr. , Serviciul evidenta pe platitori persoane fizice din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 a stabilit in sarcina doamnei X accesorii in suma de Y-2 lei, reprezentand majorari de intarziere aferente "Regularizari impozit", calculate pentru perioada 27.07.2007-31.12.2007, documentul prin care s-a individualizat obligatia de plata fiind decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2007 nr. .

In drept, referitor la suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa, art.214 alin.(1) litera b) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“(1) *Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:*

(...)

b) solutionarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existenta sau inexistentia unui drept care face obiectul unei alte judecati.

(2) *Organul de solutionare competent poate suspenda procedura, la cerere, daca sunt motive întemeiate.* La aprobarea suspendarii, organul de solutionare competent va

stabili si termenul pâna la care se suspenda procedura. Suspendarea poate fi solicitata o singura data.”

Astfel, între stabilirea de către Serviciul evidența pe platitori persoane fizice din cadrul Administrației Finanelor Publice sector 2 a accesoriilor și acțiunea aflată pe rolul instanței de judecată există o stransă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că, prin decizia de impunere anuală pe anul 2001 nr. [redacted] emisă de AFP sector 2 a fost stabilită o diferență de impozit pe venitul anual în suma de [redacted] lei, iar contestația formulată împotriva acestei decizii a fost respinsă prin Decizia nr.181/18.06.2007 emisă de DGFPMB.

Prin Decizia de calcul a accesoriilor nr. [redacted] au fost calculate majorări de întârziere aferente diferenței de impozit pe venit în suma de [redacted] lei, stabilită prin decizia de impunere nr. [redacted], pentru perioada 27.03.2007-31.12.2007.

Împotriva deciziei nr.181/18.06.2007 emisă de DGFPMB și deciziei nr. [redacted] emisă de AFP sector 2 contribuabilul a formulat acțiune în instanță, aceasta fiind admisă prin Sentința civilă nr. [redacted] a Tribunalului București - Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, constatându-se prescris și dreptul organului fiscal de a recupera datoria fiscală a sumei de [redacted] lei rezultată din decizia de impunere.

Împotriva Sentinței civile nr. [redacted], DGFPMB a formulat recursul nr. [redacted] la Curtea de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, cu termen la data de 09.06.2008, conform cității emise de Curtea de Apel București la data de 22.04.2008.

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei până la soluționarea definitivă și irevocabilă a acțiunii ce face obiectul dosarului nr. [redacted] privind anularea Deciziei nr.181/2003 emisă de DGFPMB, în aplicarea OG nr.73/1999 privind impozitul pe venit.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive și irevocabile de către instanța de judecată, D.G.F.P.-M.B. prin Serviciul de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea cauzei, motiv pentru care va suspenda soluționarea cauzei în ceea ce privește accesoriile stabilite prin Decizia nr. [redacted], înregistrată la organul fiscal sub nr. [redacted], procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală al României, republicată, care stipulează: “*Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...)*”.

Referitor la reluarea procedurii administrative pct.10.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, precizează:

“ 10.5. Organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, **numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea.** Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția

data de organele de cercetare si urmarire penala trebuie însoțita de rezolutia motivata, atunci când suspendarea a fost pronuntata pâna la rezolvarea cauzei penale.”

Pentru considerentele aratate si in temeiul art.7, art.45, art.64, art.65, art.119, art.120, art.213 alin.(1), art.214 si art.216 alin. (1) si (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, pct.10.5. din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005:

DECIDE

1. Admite in parte contestatia si anuleaza Decizia nr. referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale, inregistrata la organul fiscal sub nr. , in ceea ce priveste majorarile de intarziere in suma de Y-1 lei.

2. Suspenda solutionarea cauzei privind majorarile de intarziere in suma de Y-2 lei stabilite prin Decizia nr. referitoare la obligatiile de plata accesorii, emisa de Administratia Finantelor Publice sector 2.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si pct.2 poate fi contestat conform legii la Tribunalul Bucuresti.

